

La immensitat de Vallverdú

Maria Pujol Valls

Josep Vallverdú: entre l'activisme cultural i el talent literari

Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona, 2015.

Josep Vallverdú (Lleida, 1923) és d'aquells escriptors excepcionals per la seva fecunditat i la varietat de tasques que realitza. Maria Pujol ho posa de manifest a bastament amb aquest breu llibre (136 pàgines) en què cada capítol és un profund assaig. Estructura l'exemplar en sis capítols, com per fer ordre i presentar al lector cada faceta de Vallverdú d'una manera aïllada, cosa ben difícil

perquè l'autor és magmàtic i polièdric. Pujol destaca que l'escriptor té a sobre l'etiqueta d'autor infantil i això, a voltes, ha fet que no sigui conegut tot el cabal literari que ha produït a banda de la literatura per a la mainada. El primer capítol és un «Preàmbul» que emmarca el llibre i explica aquesta selva de l'obra de l'autor i el perquè. El segon capítol, «La trajectòria de Josep Vallverdú en el seu context històric», lliga la trajectòria de l'escriptor amb els condicionaments històrics, que no van ser minsos, ja que va intentar començar a escriure en plena dictadura, amb totes les traves amb què ensopogava el català. Per això Vallverdú començà la seva trajectòria com a

traductor de diverses llengües al català. Un dels problemes que va haver de resoldre fou traspassar les expressions de carrer angleses, franceses, etc., a un català que sonés normal. I aquí va portar a terme una guerra per aconseguir-ho, i se'n sortí. De fet, altres traductors seguiren la via oberta pel nostre autor. El tercer capítol, «Els llibres personals: una voluntat de recordar el passat, analitzar el present i perdurar en el futur», té un títol que sobta, però es refereix a tota la literatura de l'autor que no és novel·la ni literatura infantil. El quart capítol, «Entre el talent individual i la necessitat cultural. La literatura infantil i juvenil», estudia els mecanismes que fa

servir per a atrapar el lector; ve a ser un estudi estilístic dels trucs de què fa ús, de la varietat i de la sagacitat amb què maniobra. El cinquè és l'epíleg, i el sisè, la bibliografia. Una gran aportació.— G.O. de L. i B.

Memòria d'un desconegut

Francesc Montero

Manuel Brunet. El periodisme d'idees a l'ull de l'huracà

Afers, Catarroja-Barcelona, 2016.

El nom de Manuel Brunet (Vic, 1889 – Figueres, 1956) és avui conegut per molt poques persones i així i tot, com demostra Francesc Montero en aquesta